

FELICITER d.o.o. u stečaju
Ulica Marina Studina 40
10360 Sesvete
OIB 33362149552

Zagreb, 5. veljače 2026.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10000 Zagreb

Poslovni broj: P-2427/23

Tužitelj: **FELICITER d.o.o. u stečaju**, Ulica Marina Studina 40, 10360 Sesvete, OIB: 33362149552, kojeg zastupa Domagoj Ilić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Ilić & Ilić d.o.o. Zagreb, Smičiklasova 18

Tuženik **JOZO ŠARIĆ**, Ulica Božura 12, 10000 Zagreb, OIB: 57218577979

2x VPS: 1.615.761,94 EUR radi: utvrđivanja osnovanosti osporavanja

Tužitelj dostavlja naslovnom Sudu sljedeći

ODGOVOR
NA PRIJEDLOG TUŽENIKA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE
OD 19. PROSINCA 2025.

I Tužitelj je 7. siječnja 2026. godine zaprimio prijedlog tuženika za dopuštenje revizije od 19. prosinca 2025 podnesenu protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1920/2025 od 15. listopada 2025. godine te se na isti očituje u nastavnom slijedu.

II Tuženik u činjeničnom supstratu svojeg prijedloga propušta dostaviti i spomenuti jednu od ključnih činjenica. Tuženik propušta dostaviti klauzulu pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama od 17. siječnja 2023. godine, poslovni broj St-101/2021-49 (dalje u tekstu: Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama), te propušta navesti kada je navedeno rješenje postalo pravomoćno.

Naime, Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama u stavku II. točki 11. svrstava tuženika u osporene tražbine viših isplatnih redova i upućuje stečajnog upravitelja tužitelja i stečajnog vjerovnika (tadašnju) Novu hrvatsku banku d.d. da u roku 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno od primitka drugostupanjske odluke, na parnice radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetne tražbine.

Sutkinja Ivana Manester je dana 13. svibnja 2024. izdala pod oznakom St-101/2021-102 Potvrdu pravomoćnosti/ovršnosti upravo na Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama (St-101/2021-49) te je u istoj potvrdi označila datum pravomoćnosti Rješenja kao 4. veljače 2023. godine, a kao posebna napomena pravomoćnosti/ovršnosti je navedeno da je Rješenje u stavku II. točki 11. izreke postalo pravomoćno dana 18. travnja.

Dokaz:- Potvrda pravomoćnosti/ovršnosti na Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama St-101/2021-49, oznaka St-101/2021-102 od 13. svibnja 2024.

Suprotno tvrdnjama tuženika, navedeno Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama u stavku II. točki 11. nije postalo pravomoćno 2. veljače 2023. već upravo 18. travnja s obzirom da je 18. travnja 2023. godine doneseno drugostupanjsko rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1103/2023.

Sukladno tome tužitelj je upravo u roku 8 dana od dana dostave navedenog drugostupanjskog rješenja pokrenuo predmetni parnični postupak.

Tuženik opetovano krivo navodi datum pravomoćnosti Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama te krivo navodi da je tužitelj propustio pokrenuti parnični postupak u roku 8 dana od pravomoćnosti istoga, a navedeno je netočno i iz razloga što je tužitelj trebao pokrenuti i pokrenuo parnični postupak u roku 8 dana od dostave gore spomenute drugostupanjske oduke, a što nije niti bilo sporno u samom postupku.

III Tuženik nepotpuno navodi činjenično stanje i u odnosu na sadržaj žalbe Nove hrvatske banke d.d. na Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama.

Nastavno na navedeno, a kada se izvrši detaljniji uvid u žalbu vjerovnika HPB d.d. (tada NHB d.d.), razvidi se da se navedeni vjerovnik **nije žalio samo na dio stavka II. točke 11. rješenja St-101/21-49 koji se odnosi na upućivanje u parnicu, već se žalio i na dio rješenja u kojem je u tražbine drugog višeg isplatnog reda svrstava tražbina tuženika Joze Šarića**, cit:

„Vjerovnik pobija prvostupanjsko rješenje **u dijelu kojim je u osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda svrstana tražbina Joze šarića u iznosu od 1.615.761,94 EUR (12.173.958,34 kn),...**“

Dokaz:- Uvid u žalbu HPB d.d., dostavljenju od strane tuženika

DAKLE, HPB d.d. je pobijao **i samu činjenicu da je navedena tražbina svrstana u osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda** (smatrajući da treba biti svrstana u tzv. uvjetne tražbine) te je **samim time odgodila pravomoćnost cijelog stavka II. točke 11. rješenja St-101/21-49** kako u odnosu na sebe, tako i u odnosu na samog Jozu Šarića te svakako i u odnosu na ovdje tužitelja. S obzirom da sama tražbina Joze Šarića, ovdje tuženika, **nije bila pravomoćno utvrđena kao „osporena tražbina drugog višeg isplatnog reda“**, tužitelj nije mogao niti bi bilo svrsishodno pokrenuti parnicu protiv tuženika dok o navedenoj žalbi nije bilo odlučeno iz razloga što je **samo svrstavanje tražbine u tu točku izreke rješenja bilo nepravomoćno** i pobijano kao pogrešno. **Samim time je Trgovački sud u Zagrebu kao stečajni sud u predmetu St-101/21 pravilno izdao klauzulu pravomoćnosti i iskazao pravomoćnost u odnosu na stavak II. točke 11. rješenja St-101/21-49** te je posljedično isti Sud prvostupanjskoj odnosno drugostupanjskoj presudi koju tuženik pobija žalbom **pravilno utvrdio da je tužba u ovom postupku pokrenuta pravodobno**.

Tuženik gore navedeno u cijelom prvostupanjskom postupku, žalbenom postupku, a tako i u prijedlogu za dopuštenje revizije, propušta navesti.

Nadalje, članak 265. st. 3. Stečajnog zakona navodi da pravo na žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama **ima svaki vjerovnik u dijelu koji se tiče njegove prijavljene tražbine**, odnosno **tražbine koju je osporio i stečajni upravitelj**.

Dakle, u konkretnom slučaju HPB (tada NHB d.d.) je imao pravo na žalbu na dio kojim se tužitelj i HPB upućuju u parnicu upravo zato jer je i stečajni upravitelj osporio navedenu tražbinu, a to je između ostalog i iz razloga što bi se takva parnica, da ju vodi vjerovnik protiv drugog vjerovnika, vodila u ime i za račun stečajnog dužnika. Slijedom navedenog, a kako se radilo o istoj tražbini i istom dužniku, ispravno je prvostupanjski Sud naznačio pravomoćnost stavka II. točke 11. rješenja St-101/21-49, neovisno o tome što stečajni dužnik nije podnio žalbu na navedeno rješenje, a sukladno iskazanoj pravomoćnosti, ova tužba je podnesena pravovremeno.

Dakle, kada vjerovnik pobija tražbinu drugog vjerovnika prijavljenu u odnosu na stečajnog dužnika, pobija ju u ime i za račun stečajnog dužnika. Upravo i iz navedenog razloga su vjerovnik (banka) i stečajni upravitelj u istoj točki rješenja upućeni u parnicu te se posljedično tome ne može razdvajati pravomoćnost u odnosu na navedenog vjerovnika i stečajnog upravitelja, odnosno dužnika, a kako je pravilno prvostupanjski sud i učinio u svojoj klauzuli pravomoćnosti.

IV Revizijsko pitanje koje postavlja tuženik također nije bitno za ovaj postupak niti primjenjivo na isti te nije bitno niti za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni.

Suprotno navodima tuženika, tužitelj ističe kako dostavljena praksa iz presude VTS-a PŽ-7280/2019, odluke VSRH Revd-1012/2020-2 te odluke USRH U-III-4710/2020 nije primjenjiva na ovaj slučaj jer se u navedenim postupcima radi o slučaju izvanredne uprave koji se vodio prema Zakonu o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku (Narodne novine 32/2017, dalje u tekstu: „**Zakon o izvanrednoj upravi**“)

Također, **ista nije primjenjiva u ovom slučaju** iz razloga što u slučaju koji je dostavljen kao praksa **niti dužnik niti vjerovnik nisu izjavili žalbe protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama u odnosu na tražbinu koja se pobijala**. Žalbu je izjavilo samo društvo Agrokor d.d. koje **nije bilo niti vjerovnik niti dužnik u navedenom postupku**, a čija žalba je kasnije **odbačena kao nedopuštena**. Naime, s obzirom da je žalba bila odbačena, **ona kao da nije niti bila podnesena** te nije imala utjecaja na pravomoćnost pobijanog rješenja.

Dokaz:- Uvid u presudu VTS-a PŽ-7280/2019

V Što se tiče tvrdnji tuženika o kršenju ustavnih i konvencijskih prava tuženika radi vođenja postupka na temelju „*nepravovremene tužbe*“ (a koja tužba je u stvari pravovremena) te velikih sudskih troškova čime je ugrožena egzistencija tuženika, tužitelj ističe kako tuženik nema imovine te vrlo vjerojatno niti nije moguće prisilno naplatiti troškove postupka od strane tuženika koji ih je prouzrokovao svojim radnjama. Tužitelj ističe kako je, putem punomoćnika tuženika, pozvao tuženika na dragovoljno plaćanje troškova postupka, no da se tuženik niti na koji način nije očitovao, a posljedično tome nije niti spomenuo svoje teško imovinsko stanje ili možebitno predložio dragovoljno plaćanje znatno umanjenog iznosa na ime troškova postupka.

Ističe se da je tuženik obijesno i nepotrebno vodio ovaj parnični postupak iz razloga što, kao jamac, bez obzira na ishod ovog postupka, ima pravo biti uvršten u diobni popis i bez prijave tražbine i to u slučaju da nešto kao jamac plati za stečajnog dužnika. Kako tuženik kao jamac nije ništa platio za stečajnog dužnika te kako bi kao jamac trebao platiti upravo iznos koji je vrijednost predmeta ovog spora (1.615.761,94 EUR), to tuženiku obveza plaćanja troškova postupka u znatno manjem iznosu (iznos od 148.166,63 EUR, a ne kako tuženik kaže, „*gotovo 200.000,00 EUR*“), zasigurno neće dodatno ugroziti egzistenciju.

*****

Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže da se prijedlog tuženika za dopuštenje revizije odbije kao neosnovan.

Tužitelj
FELICITER d.o.o. u stečaju
Po punomoći: